

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. liepos 27 d. Nr. 21RE3-302 (AG3-230/26-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės,

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos Asmens X skundą atsakovui Aplinkos apsaugos departamentui prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos Asmens X (toliau – ir pareiškėja) atstovas advokatas R. G. 2026 m. birželio 18 d. Komisijai pateiktu skundu „Dėl Aplinkos apsaugos departamento prie Aplinkos ministerijos Šiaulių valdybos 2026-06-05 sprendimo dėl privalomojo nurodymo Nr. PN-307 įvykdymo termino pratęsimo“ (toliau – skundas) prašo panaikinti Aplinkos apsaugos departamento prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos (toliau – atsakovas arba Departamentas) Šiaulių valdybos 2026 m. birželio 5 d. sprendimą Nr. AD5-12487 „<...> dėl 2026-05-19 privalomojo nurodymo Nr. PN-307 įvykdymo termino pratęsimo“ (toliau – Sprendimas) ir pratęsti Departamento Šiaulių valdybos Pakruojo aplinkos apsaugos skyriaus 2026 m. gegužės 19 d. Privalomojo nurodymo Nr. PN-307 (toliau – Privalomasis nurodymas) įvykdymo terminą iki 2026 m. spalio 19 d.

Skunde nurodoma, kad AAD Šiaulių valdybos Pakruojo aplinkos apsaugos skyriaus vyresnioji specialistė K. B. 2026 m. gegužės 19 d. priėmė Privalomąjį nurodymą, kuriuo pareiškėjai buvo nurodyta surinkti ir pašalinti mėšlą iš nesuformuoto valstybinės žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini) vietos koordinatės (duomenys neskelbtini). Privalomojo nurodymo įvykdymo terminas buvo nustatytas iki 2026 m. birželio 11 d.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo (toliau – Kontrolės įstatymas) 23 straipsniu, pareiškėja 2026 m. birželio 3 d. pateikė prašymą pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą (toliau – Prašymas), nurodydama, kad neturi žemės ūkio technikos ir šiuo laikotarpiu negali užtikrinti mėšlo išvežimo.

Departamento Šiaulių valdyba ginčijamu Sprendimu pareiškėjos Prašymą tenkino iš dalies ir pratęsė Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą iki 2026 m. birželio 21 d.

Pareiškėja mano, kad Sprendimas yra nepakankamai pagrįstas ir kad juo neatsižvelgta į faktines aplinkybes. Pažymi, kad Prašyme buvo nurodyta, kad per atsakovo nurodytą terminą nėra galimybės organizuoti mėšlo išvežimo ir nėra vietos jo sandėliavimui. Pareiškėja skunde nurodė, kad yra susitarusi su ūkininke, kuri po rudeninio derliaus nuėmimo mėšlą išgabens savo transportu ir panaudos tręšimui.

Pareiškėja pripažįsta pareigą įvykdyti Privalomąjį nurodymą, tačiau teigia, kad dėl nuo jos nepriklausančių objektyvių priežasčių to negali padaryti per institucijos nustatytą terminą. Pareiškėjos vertinimu, termino pratęsimas tik 10 dienų nesudaro realių galimybių įvykdyti Privalomąjį nurodymą, todėl yra pagrindas terminą pratęsti ilgesniam laikotarpiui.

Pareiškėjos nuomone, pagal Kontrolės įstatymo 23 straipsnį privalomojo nurodymo įvykdymo terminas gali būti pratęstas iki 6 mėnesių, todėl prašomas terminas iki 2026 m. spalio 19 d. yra realus ir proporcingas.

Atsakovas atsiliėpimu nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti.

Paaikšina, kad 2026 m. gegužės 14 d. Departamento Pranešimų priėmimo tarnyba gavo pranešimą dėl netinkamai laikomo mėšlo (duomenys neskelbtini). Atsakovo Šiaulių valdybos Pakruojo aplinkos apsaugos skyriaus pareigūnai 2026 m. gegužės 15 d. atliko teritorijos apžiūrą ir nustatė Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų, patvirtintų Lietuvos Respublikos aplinkos ministro, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“ (toliau – Reikalavimų aprašas), 4 ir 8 punktų pažeidimus. Nustatyta, kad mėšlo laikymo vieta neatitiko aplinkosauginių reikalavimų – nebuvo įrengtas skysčiams nelaidus ir sandarus sluoksnis bei ne žemesnis kaip 20 cm aukščio žemės pylimas. Apžiūros rezultatai užfiksuoti 2026 m. gegužės 19 d. apžiūros akte Nr. TVR-2703.

Atsakovas nurodo, kad vadovaujantis Kontrolės įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 punktu, pareiškėjai 2026 m. gegužės 19 d. buvo duotas Privalomasis nurodymas.

2026 m. birželio 3 d. pareiškėja pateikė Prašymą (reg. Nr. AD3-2090). Atsakovas pažymi, kad Prašymą nagrinėjo pagal Kontrolės įstatymo 22 straipsnio 7 dalį sudaryta Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisija, kuri 2026 m. birželio 4 d. posėdžio protokolu Nr. PN1-63 rekomendavo Prašymą tenkinti ir terminą pratęsti iki 2026 m. birželio 21 d. Nurodo, kad atsižvelgdamas į šią rekomendaciją, Departamentas Sprendimu tenkino pareiškėjos Prašymą ir pratęsė Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą iki 2026 m. birželio 21 d.

Atsiliėpime pažymima, kad pagal Kontrolės įstatymo 23 straipsnio 1 dalį, asmuo, dėl objektyvių nuo jo nepriklausančių priežasčių negalintis per nustatytą terminą įvykdyti privalomojo nurodymo, turi teisę kreiptis dėl termino pratęsimo. Institucijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo, įvertinęs prašymo pagrįstumą ir Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisijos rekomendacijas, priima motyvuotą sprendimą dėl termino pratęsimo ne ilgesniam kaip 6 mėnesių laikotarpiui. Akcentuojama, kad nagrinėjamu atveju pareiškėja Prašyme nenurodė konkretaus laikotarpio, kuriam prašo pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą. Atkreipiamas dėmesys, kad prašymas pratęsti terminą 5 mėnesiams ir argumentai dėl tokio termino būtinybės buvo pateikti tik skunde Komisijai. Atsakovas Prašymą vertino pagal jame nurodytas aplinkybes ir kitus su Privalomuoju nurodymu susijusius duomenis.

Atsakovas taip pat pažymi, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo (toliau – AAĮ) 23² straipsnio 1 dalimi, mėšlas ir srutos turi būti tvarkomi laikantis Reikalavimų aprašo, kurio tikslas – išvengti paviršinio ir požeminio vandens taršos bei mažinti oro taršą. Pažymi, kad atsižvelgdamas į tai, kad Reikalavimų aprašo nuostatos skirtos viešojo intereso ir aplinkos apsaugai užtikrinti, Departamentas, nustatydamas konkretų Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą, prioritetą teikė būtinybei operatyviai pašalinti pažeidimą ir užkirsti kelią galimai žalai aplinkai.

Atsiliėpime nurodoma, kad nagrinėjamu atveju, atsižvelgęs į 2026 m. gegužės 14 d. gautą pranešimą apie galimą srutų patekimą į Stabės upę bei įvertinęs mėšlo laikymo vietos aplinkybes, Departamentas nustatė grėsmę aplinkos taršai ir galimam neigiamam poveikiui Stabės upės ekosistemai, augalijai ir gyvūnijai. Dėl nurodytos priežasties buvo būtina imtis neatidėliotinių priemonių galimai žalai aplinkai užkirsti ir užtikrinti nustatytų Reikalavimų aprašo pažeidimų pašalinimą. Atsižvelgdamas į galimos žalos aplinkai pobūdį ir saugomų aplinkos vertybių jautrumą, atsakovas vertina, kad Privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimas iki 2026 m. birželio 21 d. buvo objektyvus ir proporcingas.

Atsakovas laikosi pozicijos, kad pareiškėja nepateikė duomenų, patvirtinančių, jog ėmėsi visų būtinų priemonių Privalomojo nurodymo reikalavimams įvykdyti ir galimai žalai aplinkai išvengti. Akcentuoja, kad nei Prašyme, nei skunde nenurodyta, kokių konkrečių veiksmų pareiškėja ėmėsi siekdama pašalinti nustatytus pažeidimus ar sumažinti taršos riziką. Nors skunde nurodyta, kad yra

susitarta su ūkininke dėl mėšlo paėmimo ir panaudojimo tręšimui po rudeninio derliaus nuėmimo, atsakovas vertina, kad vien ši aplinkybė neįrodo, jog tai buvo vienintelis objektyviai įmanomas būdas įvykdyti Privalomojo nurodymo reikalavimus. Pareiškėja nepateikė duomenų apie kitų galimų sprendimų vertinimą, pavyzdžiui, mėšlo perkėlimą į reikalavimus atitinkančią laikymo vietą, laikinųjų aplinkos apsaugos priemonių įrengimą, kitų mėšlo gavėjų paiešką ar kitas priemones, leidžiančias pašalinti pažeidimą per nustatytą terminą. Taip pat, anot atsakovo, nepateikta įrodymų, kad tokių priemonių įgyvendinimas buvo objektyviai neįmanomas. Atsakovas daro išvadą, kad pareiškėja neįrodė, kad buvo imtasi aktyvių veiksmų, siekiant pašalinti pažeidimą ir sumažinti galimos žalos aplinkai riziką, taip pat nepateikė duomenų, jog ši rizika buvo bent iš dalies sumažinta.

Departamentas taip pat nesutinka su pareiškėjos argumentais dėl ribotų galimybių perduoti ar panaudoti mėšlą tręšimui. Pažymi, kad pagal Reikalavimų aprašo 19 punktą draudimas tręšti mėšlu ir (ar) srutomis vasaros laikotarpiu nėra absoliutus – tam tikrais atvejais mėšlą ir srutas galima naudoti pūdymuose, pievose, ganyklose, plotuose, kuriuose bus auginami žiemkenčiai, taip pat tam tikrais laikotarpiais kukurūzų pasėliuose. Todėl atsakovas vertina, kad teisėtos galimybės perduoti ar panaudoti mėšlą egzistuoja ir vasaros laikotarpiu, o pareiškėja nepateikė duomenų, jog tokiomis galimybėmis negali pasinaudoti. Atsakovas daro išvadą, kad Privalomajame nurodyme nustatytas terminas ir papildomas jo pratęsimas iki 2026 m. birželio 21 d. atitinka proporcingumo, teisingumo ir protingumo principus, todėl skundo argumentai dėl nepagrįstai trumpo termino nėra pakankamai pagrįsti objektyviais duomenimis ir įrodymais.

Atsakovas pažymi, kad ginčijamas Sprendimas buvo priimtas ne formaliai taikant teisės aktų nuostatas, bet įvertinus visas reikšmingas aplinkybes. Sprendimas priimtas atsižvelgiant į Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisijos rekomendaciją, Prašyme nurodytus argumentus, su Privalomuoju nurodymu susijusią medžiagą bei Privalomąjį nurodymą davusios pareigūnės nuomonę ir siūlymą dėl termino pratęsimo. Atsakovo vertinimu, pareiškėjos skunde nurodyti argumentai iš esmės atspindi siekį Privalomojo nurodymo reikalavimus įvykdyti patogiausiu būdu ir mažiausiomis sąnaudomis. Minėtu aspektu akcentuojama, kad Reikalavimų aprašo nuostatomis siekiama užtikrinti aplinkos apsaugą ir pašalinti galimos žalos aplinkai grėsmę, todėl Privalomojo nurodymo įvykdymo termino pagrįstumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į šiuos tikslus.

Atsižvelgdamas į nustatytas faktines aplinkybes ir jų teisinį vertinimą, atsakovas laikosi pozicijos, kad tenkinti pareiškėjos skundą nėra teisinio pagrindo.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Departamento Šiaulių valdybos Sprendimo, priimto išnagrinėjus pareiškėjos Prašymą pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad Departamento Šiaulių valdybos Pakruojo aplinkos apsaugos skyriaus pareigūnai, reaguodami į gautą pranešimą Nr. PPT-065165 dėl aplinkosauginių pažeidimų, 2026 m. gegužės 15 d. atliko teritorijos, (duomenys neskelbtini), apžiūrą ir nustatė Reikalavimų aprašo 4 ir 8 punktų pažeidimus. Apžiūros rezultatai užfiksuoti 2026 m. gegužės 19 d. apžiūros akte Nr. TVR-2703.

Vadovaujantis Kontrolės įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 4 punktu, pareiškėjai 2026 m. gegužės 19 d. buvo duotas Privalomasis nurodymas, kuriuo ji iki 2026 m. birželio 11 d. buvo įpareigota surinkti ir pašalinti mėšlą iš nesuformuoto valstybinės žemės sklypo, esančio (duomenys neskelbtini).

2026 m. birželio 3 d. pareiškėja atsakovui pateikė Prašymą, kuriuo prašė pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą, nurodydama, kad neturi žemės ūkio technikos ir negali užtikrinti mėšlo išvežimo.

Pareiškėjos Prašymą nagrinėjo Departamento Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisija, kuri 2026 m. birželio 4 d. posėdžio protokolu Nr. PN1-63 rekomendavo pareiškėjos Prašymą tenkinti ir terminą pratęsti iki 2026 m. birželio 21 d.

Departamentas 2026 m. birželio 5 d. priėmė ginčijamą Sprendimą, kuriuo Privalomojo nurodymo įvykdymo terminas pratęstas iki 2026 m. birželio 21 d.

Nesutikdama su Sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Komisiją. Pareiškėja mano, kad ginčijamu Sprendimu nebuvo tinkamai įvertintos faktinės aplinkybės ir objektyvios priežastys, dėl kurių ji negali įvykdyti Privalomojo nurodymo per nustatytą terminą. Pareiškėja nurodo, kad neturi galimybės organizuoti mėšlo išvežimo, neturi vietos jo sandėliavimui, o susitarimas dėl mėšlo panaudojimo tręšimui galėtų būti įgyvendintas tik po rudeninio derliaus nuėmimo. Dėl šių priežasčių ji prašo panaikinti Sprendimą ir pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymo terminą iki 2026 m. spalio 19 d.

Atsakovas su skundu nesutinka ir prašo jį atmesti. Atsakovo vertinimu, ginčijamas Sprendimas priimtas įvertinus visas reikšmingas aplinkybes, Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisijos rekomendaciją bei galimą grėsmę aplinkai. Atsakovas laikosi pozicijos, kad pareiškėja nepateikė pakankamų duomenų, jog ėmėsi visų būtinų priemonių Privalomojo nurodymo reikalavimams įvykdyti ir galimos žalos aplinkai rizikai sumažinti, todėl nėra pagrindo Sprendimą panaikinti ar terminą pratęsti pareiškėjos prašomu laikotarpiu.

Ginčo santykiui taikytino Kontrolės įstatymo 23 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmuo, dėl objektyvių nuo jo nepriklausančių priežasčių negalintis per nustatytą terminą įvykdyti privalomojo nurodymo, turi teisę kreiptis dėl šio termino pratęsimo. To paties straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad sprendimą dėl termino pratęsimo priima institucijos vadovas arba jo įgaliotas asmuo, įvertinęs prašymo pagrįstumą ir Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisijos rekomendacijas. Taigi, įstatymų leidėjas sprendimo dėl privalomojo nurodymo įvykdymo termino pratęsimo ir jo trukmės klausimą yra priskyręs viešojo administravimo subjekto diskrecijai, kuri turi būti įgyvendinama laikantis teisėtumo, objektyvumo, proporcingumo ir kitų viešojo administravimo principų.

Departamentas veikia viešojo administravimo srityje, todėl jo veiklai taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) nuostatos, kurios, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą, nustato viešojo administravimo principus, tarp jų ir išsamumo principą, reiškiantį, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 1 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnio 5 dalis). Pagal VAI 2 straipsnio 10 punktą prašymas – tai su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu susijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, pagal 12 dalį, skundas – asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti.

Nagrinėjamu atveju Komisija vertina, ar atsakovas, priimdamas ginčijamą Sprendimą, neperžengė jam suteiktos diskrecijos ribų, ar įvertino visas reikšmingas aplinkybes ir ar priimtas sprendimas yra teisėtas bei motyvuotas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėja 2026 m. birželio 3 d. Prašyme kaip termino pratęsimo pagrindą nurodė aplinkybes, jog neturi žemės ūkio technikos ir negali užtikrinti mėšlo išvežimo. Tačiau Prašyme nebuvo nurodytas terminas, kuriam prašoma pratęsti Privalomojo nurodymo įvykdymą, taip pat nebuvo pateikta duomenų apie konkrečius veiksmus, kurių pareiškėja ėmėsi siekdama organizuoti mėšlo išvežimą, pašalinti nustatytą pažeidimą ar sumažinti galimą neigiamą poveikį aplinkai.

Komisijos vertinimu, vien aplinkybė, kad pareiškėja neturi nuosavos žemės ūkio technikos, savaime nereikia, kad objektyviai pareiškėja negalėtų įvykdyti Privalomojo nurodymo. Pareiškėja nei su prašymu Departamentui, nei su skundu Komisijai nepateikė įrodymų, kad būtų ieškojusi būdų nurodymą įvykdyti, pavyzdžiui, kreipusis į paslaugų teikėjus dėl mėšlo išvežimo, ieškojusi kitų mėšlo panaudojimo ar perdavimo galimybių, vertinusi galimybę mėšlą perkelti į teisės aktų reikalavimus atitinkančią laikymo vietą ar ėmusi kitų priemonių pažeidimui pašalinti. Taip pat, kaip teisingai atsiliepime pažymėjo atsakovas, pareiškėja nepateikė duomenų, kad tokių priemonių įgyvendinimas būtų buvęs objektyviai neįmanomas dėl nuo pareiškėjos nepriklausančių aplinkybių.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) yra išaiškinęs, kad Kontrolės įstatyme numatyta galimybė pratęsti privalomojo nurodymo įvykdymo terminą siejama būtent su

objektyviomis priežastimis, sutrukdžiusiomis asmeniui įvykdyti duotą privalomąjį nurodymą, o pareiškėjui tenka pareiga tokias priežastis pagrįsti faktiniais duomenimis ir įrodymais. Teismas taip pat yra pažymėjęs, kad asmuo turi pagrįsti ne tik negalėjimą įvykdyti privalomojo nurodymo per nustatytą terminą, bet ir būtent jo prašomo papildomo termino būtinumą (LVAT 2023 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-325-556/2023).

Nagrinėjamu atveju pareiškėja skunde Komisijai nurodė papildomą argumentą, kad yra susitarusi su ūkininke, kuri mėsą išgabens ir panaudos tręšimui po rudeninio derliaus nuėmimo. Šių duomenų Prašyme pareiškėja nebuvo nurodžiusi ir Prašymą iš esmės grindė tik teiginiu, kad negali įvykdyti Privalomojo nurodymo, nes neturi žemės ūkio technikos. Komisija pažymi, kad administracinio sprendimo teisėtumas vertinamas pagal jo priėmimo metu institucijai žinomas ir pateiktas aplinkybes, todėl atsakovui negali būti reiškiami priekaištai dėl to, kad jis nevertino aplinkybių, kurios priimant Sprendimą atsakovui nebuvo ir negalėjo būti žinomos.

Komisija taip pat atsižvelgia į tai, kad Privalomasis nurodymas buvo duotas nustačius pažeidimus, susijusius su netinkamu mėslo laikymu. Iš bylos medžiagos matyti, kad Departamentas, nagrinėdamas Prašymą, vertino ne tik pareiškėjos nurodytas aplinkybes, bet ir galimą neigiamą poveikį aplinkai bei būtinybę kuo operatyviau pašalinti nustatytą pažeidimą. Todėl sprenddamas dėl termino pratęsimo trukmės atsakovas pagrįstai derino pareiškėjos interesą turėti papildomo laiko Privalomajam nurodymui įvykdyti su viešuoju interesu užtikrinti aplinkos apsaugą ir užkirsti kelią galimos žalos aplinkai atsiradimui.

Kontrolės įstatyme numatyta galimybė pratęsti privalomojo nurodymo įvykdymo terminą iki šešių mėnesių, savaime nesukuria asmeniui teisės reikalauti maksimalaus termino pratęsimo. Kaip yra konstatavęs LVAT, aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės pareigūnas, įvertinęs objektyvias aplinkybes ir laikotarpį, reikalingą privalomajame nurodyme nustatytiems reikalavimams įgyvendinti, turi diskrecijos teisę nustatyti konkretų terminą ir neprivalo skirti maksimalaus įstatyme numatyto termino (LVAT 2023 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-325-556/2023).

Įvertinusi byloje esančių įrodymų visumą, Komisija konstatuoja, kad pareiškėja Prašyme objektyviais duomenimis nepagrindė negalėjimo įvykdyti Privalomąjį nurodymą per nustatytą terminą, o taip pat nenurodė, kiek ir dėl kokių objektyvių priežasčių Privalomojo nurodymo įvykdymo terminas turėtų būti pratęstas. Departamentas įvertino Prašyme nurodytas aplinkybes, Privalomųjų nurodymų įvykdymo terminų nustatymo ir pratęsimo komisijos rekomendaciją, pažeidimo pobūdį bei viešojo intereso apsaugos poreikį, ir veikdamas pagal jam suteiktą kompetenciją priėmė Sprendimą, kuriame argumentuotai nurodė, kad Privalomojo nurodymo vykdymo terminas pratęstinas 10 dienų. Sprendimas atitinka VAI 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus administracinio sprendimo turiniui, kadangi jame nurodytos nustatytos faktinės aplinkybės, sprendimo priėmimo teisiniai pagrindai bei motyvai. Dėl šių priežasčių Komisija nenustatė nei teisinio, nei faktinio pagrindo pareiškėjos skundą tenkinti ir ginčijamą Sprendimą panaikinti.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos Asmens X skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

